

Nr 931

Av herr Björk i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 124, med förslag till hotellförordning.

I proposition nr 124 framlägges förslag till hotellförordning. Förslaget innebär i vissa avseenden förenklingar men på några punkter komplikationer i jämförelse med nuvarande ordning.

I fråga om gästkontroll föreskrives enligt förslaget att gäst vid ankomsten till hotell eller pensionat skall avfordras uppgift om fullständigt namn, yrke eller titel, födelsetid, hemort och medborgarskap eller nationalitet. I jämförelse med nuvarande ordning innebär detta att uppgift om födelsetid blir tvingande och att uppgift om nationalitet eller medborgarskap skall avfordras också svensk gäst. Däremot bortfaller kravet på uppgift om födelseort. Föredragande statsrådet hävdar att den utvidgade uppgiftsskyldigheten inte kan anses besvärande för svenska gäster och framhåller att bestämmelserna genom förändringarna blir enhetliga för hotellgäster från alla de nordiska länderna.

Även om frågan är tämligen bagatellartad, kan man diskutera om det inte alls skall anses besvärande för trötta resenärer att avfordras sammanlagt fem olika sakuppgifter om sig själva vid ankomst till hotell eller pensionat. Ambitionen borde i varje fall vara att reducera uppgiftsskyldigheten till ett nödvändigt minimum. Detta minimum måste sannolikt omfatta namn, födelsetid och hemort. Däremot är det svårbegripligt varför hänsyn till nordisk samordning skall framtvinga krav på uppgift om medborgarskap även för svenska gäster. Det borde inte vara praktiskt omöjligt att konstruera en ordning, varigenom svenska gäster befrias från denna skyldighet. Det förtjänar vidare påpekas, att formuleringen »medborgarskap eller nationalitet» är oklar och svårtolkad. En svensk medborgare, född av utländska föräldrar, kan anse sig ha samma nationalitet som föräldrarna. Vad beträffar kravet på uppgift om »yrke eller titel» kan det ifrågasättas vilken funktion detta stadgande numera fyller. Med hänsyn till folkbokföringens utveckling borde det ur polisiär synpunkt vara tillräckligt med uppgifterna om namn, födelsetid och hemort. Om preciseringar av detta slag ändå anses önskvärda, kan det diskuteras om inte angivande av yrke vore tillräckligt. Titlar för icke yrkesverksamma ger i många fall ringa eller ingen vägledning. I vissa andra länder synes man nöja sig med uppgift om yrke, varvid en del gäster kommer att registreras »utan yrke». Den svenska benägenheten att med hjälp av titlar söka spåra personer i olika förteckningar gör på

Bihang till riksdagens protokoll 1966. 4 saml. Nr 931

många utlänningar ett smått komiskt intryck. Möjligen kan angivande av titlar eller yrkesbeteckningar med social prestige stimulera olika behandling av olika gäster — ett fenomen som det saknas anledning att främja genom lagstiftningen.

Föredragandens kommentarer till stadgandena kan på ett par punkter förtjäna att i sin tur kommenteras. I förslaget 2 § heter det: »Tillstånd skall meddelas, om det icke finnes anledning antaga att den som söker tillståndet skall driva rörelsen så att fara för allmän ordning och säkerhet uppkommer.» I kommentaren härtill heter det bl. a.: »Den som dömts för våldsbrott, sedlighetsbrott eller tillgrepps- eller förskingringsbrott bör i allmänhet vägras tillstånd.» Tolkad efter ordalydelsen tycks denna kommentar innebära, att var och en som i sin ungdom dömts för något av de nämnda brotten riskerar att för all framtid avstängas från möjligheten att starta hotell- eller pensionatsrörelse. En mer nyanserad kommentar förefaller önskvärd.

I 10 § heter det: »Hotell- eller pensionatsrörelse skall drivas så att den icke föranleder fara för allmän ordning och säkerhet.» I kommentaren framhålles att fara för allmän ordning och säkerhet bl. a. inbegriper fara för samhällsfarlig asocialitet. Syftet härmed kan antagas vara att förhindra att hotell utnyttjas för prostitution. Med hänsyn till de vaga kriterier, som uppställs i lagen om samhällsfarlig asocialitet, kan det dock föreligga risk att stadgandet i onödan försvårar bostadsproblemen även för persongrupper med måttligt farliga asociala tendenser. En liknande oklarhet återfinnes i kommentaren till 2 §, där det talas om den som »är samhällsfarligt asocial» — som om »samhällsfarlig asocialitet» vore ett konstant och oföränderligt tillstånd hos vissa personer.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att vederbörande utskott vid behandlingen av proposition
nr 124 måtte beakta motionens synpunkter.

Stockholm den 25 maj 1966

Kaj Björk (s)